

Hvad Lovudkastet gaaer ud paa og hvorledes det har søgt at realisere den af Folkethinget udtalte og, og efter forskellige derfaldne Ytringer, af Landstinget tiltraadte Anskuelse, vil vise sig ved at fremhæve nogle enkelte Punkter. — Det allerførste, Lovudkastet maatte gaae ud paa, var da, i en bestemt rund Sum at fastsætte et Tilskud til Theatret og Capellet for en Aarrække, der var saa lang, at derved nogen Udvæjning mellem gunstige og ugunstige Aar kunde finde Sted, og ved denne Fastsættelse at befrie Rigsdagen for at maatte indlade sig paa Enkelthederne ved Theatrets Defonomie og Huusholdning. Dette Formaal er i nærværende Forslag søgt opnaaet ved Fastsættelsen af en Tilskudssum, bevilget for 5 Aar ad Gangen, hvorhos det er foreslaaet, at dette Tilskud skal beregnes for et Theatersaar, og ikke for Finantsaaaret, eftersom Finantsaaaret ikke passer til Theatrets Defonomie og Regnskabsforhold, hvorved tillige nogle specielle Overgangsbestemmelser blive nødvendige første Gang Tilskuddet bevilges. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at man reducerer Statskassens Forhold til Theatret til en saadan simpel og fast Form, man maa naturligtvis tillige sikke sig, at naar Rigsdagen ophører at beskæftige sig med Theatrets Huusholdning i det Enkelte, denne desuagtet føres saaledes, at Theatret med det givne Tilskud virkelig holdes vedlige paa det Standpunkt, man er gaaet ud fra, og et Hovedhensyn herved er da, at sikke sig imod, at ikke de bevilgede Beløb og Theatrets selverhvervede Indtægter i en uforholdsmæssig Grad komme det for Diebliffet i Theatrets Tjeneste varende Personale tilgode, saaledes at Theatret i andre Retninger gaaer tilbage, og derved muligt tilsidst vilde vise sig at være bragt paa et meget lavt Standpunkt. Commissionen er i det Hele taget gaaet ud fra, at man ved Bestemmelsen af hvad der skal ydes til Theatret maatte see at lægge det nuværende Standpunkt til Grund, saaledes at man i det Hele taget gav det Midler til ikke at synke under, hvad det nu er, og til at udfolde sig i Fremtiden ved sine egne Kræfter. Der er da for det Første foreslaaet bestemte, fast begrænsede Conti for Lønninger og Gager til de forskellige Classer af Personalet, det egentlige Skuespillerpersonale, med de forskellige Afdelinger af samme, Capellet m. m., og forsaavidt ikke Alt, hvad der tilflyder Personalet, saaledes er fastsat til bestemte, ikke overskrivende Summer, er det dog bundet til visse Procenter af Indtægten, saa at Udgifterne til Personalet ikke kunne opsluge, hvad der bør tilflyde andre Formaal ved Theatret. Dernæst maa man, for at sikke sig en regelmæssig og god Huusholdning med det bevilgede Pengebeløb, ogsaa sørge for, at Theatret ikke belemses med endeel ubrugbart Personale, saa at dets virkelige og gode Kræfter ikke ere svarende til det Gagebeløb, der til enhver Tid udredes. Dette har man søgt at opnaa ved at sætte bestemte Betingelser for den kongelige, altsaa faste og varige Ansættelse, saa at en Prøve gik forud, hvilken i ethvert Tilfælde maatte omfatte et vist Antal Aar, og i flere Tilfælde kunde komme til at omfatte et længere Tidsrum. Man har derfor opløst Lønningsscontoen i Gager, der bevilges som faste ved den kongelige Ansættelse, og i Gager, der kun ere temporaire. For fuldstændigt at regulere Forholdet mellem Theatret og Statskassen, maatte der imidlertid nødvendigvis træffes Bestemmelse, ikke blot for hvad Statskassen skal udrede til det virkelig bestaaende Theater og dets virkende Personale, men ogsaa for den Pensjonsbyrde, der fra Theatrets Vedkommende kan gaae over paa Statskassen; thi det lader sig ikke nægte, at Pensionerne til entledigede Medlemmer af Theaterpersonalet i Virkeligheden ere et Tilskud, Staten udredet for at have et Theater. Der er derfor foreslaaet en bestemt og betydeligt nedsat Sum, der for Fremtiden skal kunne anvendes til saadanne Pensioner, hvorhos der er fastsat en Regel, efter hvilken det nuværende større Pensjonsbeløb skal kunne bringes ned til det fremtidige normerede Beløb. I Forbigaaende vil jeg gjøre opmærksom paa, at Forholdet i Fremtiden vil stille sig saaledes, at Theatret har et varigt faststaaende Tilskud til Pensioner, som imidlertid kan forandres ved en ny Lov, og dernæst et femaarigt Tilskud, som altsaa voteres hvert 5te Aar. Man har søgt at bringe Pensjonsbeløbet ned til den foreslaaede Sum ved at fastsætte en PensjonsScala, der noget afviger fra Pen-